

WAAR JE KLEREN HANGEN, DAAR HOOR JE THUIS

(Home is where your clothes are)

Klucht in drie bedrijven

door

ANTHONY MARRIOTT

en

BOB GRANT

vertaling

John Customs

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WAAR JE KLEREN HANGEN, DAAR HOOR JE THUIS – HOME IS WHERE YOUR CLOTHES ARE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANTHONY MARRIOTT en BOB GRANT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1991 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

- Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
- U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
- U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bgth ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

JILL PALMER

MAJOOR ALAN VAN BREDA

POSTBODE

PHILIP BOS

RONALD UITERWAARDEN

ELIZABETH UITERWAARDEN

Mr. HUMPHREY BENNET

BRENDA BENNET

JACQUELINE

De rol van postbode is een figurantenrol. Alleen zijn stem is te horen. Deze rol zou eventueel door Ronald gespeeld kunnen worden.

DECOR:

Het souterrain van een Amsterdams grachtenhuis, waarvan we de woon-slaapkamer zien. De etage is comfortabel, maar niet luxueus ingericht. Aan de rechterzijde bevindt zich vooraan een deur naar een diepe garderobekast, rechts achter een deur (ra), die naar andere vertrekken leidt. Tussen deze beide deuren staat een eenpersoonsbed, waar bij aanvang van het spel een grote teddybeer op ligt. Naast het bed staat een klein tafeltje. In de achterwand hangt rechts de elektriciteitsmeter met de hoofdschakelaar. Links daarvan zit een raam, welke uitkijkt op een stenen trap die naar boven naar de straat gaat. Midden achter zit de voordeur van de etage. Links daarvan staat een kastje met drie laden en daarboven hangt een telefoon, die op munten werkt. Aan de linkerzijde bevindt zich vooraan een deur naar de keuken en linksachter de deur naar de badkamer. Het enige andere meubilair is een gemakkelijke stoel, die links midden op het toneel staat. Bij aanvang van het spel ligt er een koffertje op deze stoel.

Maandagmorgen om negen uur

Als het gordijn opengaat, zien we Jill Palmer druk bezig haar bed op te maken. Zij is achter in de twintig, ziet er aantrekkelijk uit en gaat keurig gekleed voor haar werk als secretaresse bij de EEG in Brussel. Vervolgens gaat ze naar de garderobekast, loopt daar naar binnen en keert terug met een kledingstuk, welke ze in haar koffertje legt. Aan het koffertje hangen verschillende labels, van o.a. Brussel, Parijs, enz. Dan gaat ze naar de keuken en komt terug met een pedaalemmer. Ze pakt haar koffertje, haar handtas en haar autosleutels en gaat door de voordeur af, die ze achter zich sluit. Na even wordt er op de ra-deur geklopt, waarna majoor Alan van Breda de kamer binnenkomt. Hij is vijftig jaar, draagt een sportjasje met leren ellebogen, daaronder heeft hij een vest aan. Verder draagt hij een geruite broek. Dan gaat de voordeurbel. Alan loopt naar de voordeur en opent deze.

POSTBODE (*niet te zien*): Morgen, majoor. Twee aangetekende stukken vandaag. (*de majoor loopt de trap op*)

MAJOOR: Ah, van het ministerie van Defensie, geen twijfel mogelijk.

POSTBODE (*niet te zien*): Nee majoor, een aanslag van de belastingen en een dagvaarding. Ik herken die dingen op een kilometer afstand.

MAJOOR: Dat moet een misverstand zijn.

POSTBODE (*niet te zien*): U zegt het, majoor. Wilt u hier even tekenen? (*even later komt de majoor weer naar beneden met de post en loopt de kamer in. Hij neemt de post door en ziet er ontstelt uit. Vervolgens loopt hij naar de keukendeur, klopt daarop en kijkt naar binnen. Hetzelfde doet hij bij de badkamerdeur. Opgelucht dat er niemand aanwezig is, opent hij één van de brieven, leest deze en reageert geschokt. Snel loopt hij naar de telefoon, gooit er een muntstuk in en draait een nummer*)

MAJOOR: Hallo?.... De ABN?.... Kan ik even met de manager spreken, alstublieft?.... Majoor Alan van Breda.... Wat? Hij verwacht een telefoontje van mij?.... Dank u.... Hallo, George, Alan hier. Ik ben een ietsepietsje geschokt door jouw brief. Je bedoelde het zeker niet zo, hè?... Dat deed je wel?... Het hoofdkantoor?.... Echt waar?.... Ze hebben het je uit handen genomen? Oh, mijn God!... Maar dat is mijn hele maandelijks pensioen van het leger. Wat gaat er met de volgende maandelijks betalingen gebeuren?... Je gaat daar ook beslag op leggen?... Iedere maand, totdat het is afbetaald? Maar met dat bedrag blijf ik in het rood staan tot volgend

jaar. Waar moet ik dan van leven?.... Maar, hoe moet ik dan al die andere rekeningen betalen?...Ja, ik weet dat het mijn probleem is, George, maar ik dacht dat je me zou helpen. Jij gaf me echt dat idee, toen ik je laatst mee uitnam voor dat diner... Wat? Je vond de oesters overheerlijk en de Dom Perignon... en de châteaubriand... Ja, ik weet dat een man in mijn positie zich dat niet kan veroorloven, maar je accepteerde mijn invitatie wel... Ik heb je al eerder verteld, dat ik geen onderpand heb. Ze heeft bijna alle meubelen meegenomen, het huis is van haar en ze wil het niet verkopen. Maar ze verwacht wel, dat ik alle rekeningen en de rente betaal... Ik heb het souterrain verhuurd, zoals jij voorstelde...Ja, en ik lig zelf in een slaapzak in een kale kamer... Ik probeer een baan te vinden, dat probeer ik al achttien maanden, maar er is niet veel emplooi voor een kerel als ik, een gepensioneerde ex-infanteriemajoor van het leger, zonder verdere kwalificaties en erekruis... Verdomme, ik heb geen kleingeld meer... George... Meneer van der Park... meneer... alstublieft... *(de telefoon gaat over in ingesprektoon, de majoor hangt de telefoon op)* Oh, mijn God. *(hij kijkt op zijn horloge, realiseert zich dan dat hij nog maar weinig tijd heeft, rent naar het bed, haalt de teddybeer eraf en gooit deze weg door de ra-deur. Vervolgens rent hij naar de garderobekast, graait daar alle kleding weg, sluit de deur en gaat door de ra-deur af. Even later komt Jill met de pedaalemmer terug en loopt de keuken in. Onderweg gooit ze haar autosleutels op de stoel. De majoor keert terug met herenkleding, welke allemaal op kledinghangers hangt en hangt deze allemaal op in de garderobekast. Vervolgens loopt hij naar het kastje toe en opent een lade. Jill komt uit de keuken)*

JILL: Oh, majoor! *(de majoor sluit snel de lade)*

MAJOOR: Ah, juffrouw Palmer. Ik dacht dat u al weg was.

JILL: Wat moet u in mijn kamer?

MAJOOR: Ik kwam alleen maar even naar beneden om uw telefoon te gebruiken.

JILL: Maar u heeft boven toch uw eigen telefoon?

MAJOOR: Die is afgesloten... eh,.. verwijderd... eh... werkt niet meer. *(hij pakt snel de rekeningen van het kastje en steekt ze in zijn zak)*

JILL: Wat moest u in mijn kastje?

MAJOOR: Eh... het is de lade. Die klemt. Het was mijn bedoeling, die te repareren.

JILL: De lade klemt helemaal niet.

MAJOOR: Niet? Oh nee, dat klopt. Ik moet het al eerder gerepareerd hebben. Nu herinner ik het me weer. Ik heb het een paar weken

geleden al hersteld, voordat u hier kwam wonen. Eh... zal u uw vliegtuig niet missen?

JILL: Nee, ik neem een latere vlucht.

MAJOOR: Later? Hoeveel later?

JILL: Die van half elf. Ik heb dus tijd genoeg.

MAJOOR: Gaat u dat voortaan iedere maandag doen?

JILL: Wat doen?

MAJOOR: Een latere vlucht nemen?

JILL: Maakt dat dan wat uit?

MAJOOR: Nee, nee, natuurlijk niet.

JILL: Verdorie! Ik heb vergeten mijn avondjapon in te pakken. Waar heb ik die ook weer gelaten? Oh, ja. In de garderobekast natuurlijk.

MAJOOR: De garderobekast? Nee! Ik bedoel, ik weet zeker dat hij daar niet hangt,

JILL: Hoe kunt u dat nou weten?

MAJOOR: Dat kan ik niet. Ik bedoel, ik denk dat ik het niet kan weten, denkt u ook niet? *(de fluitketel in de keuken is te horen)* Uw keteltje fluit.

JILL *(licht verbaasd)*: Ja, het is de fluitketel. *(ze gaat de keuken in. De majoor rent zo hard als hij kan naar de garderobekast, graait alle kleding bij elkaar en rent door de ra-deur weg. Jill komt de kamer in)* Wilt u misschien ook een kopje... Oh, hij is al weg. *(ze gaat weer de keuken in. De majoor rent weer naar binnen, maar nu met de kleding van Jill, welke hij haastig in de garderobekast hangt, hij sluit de deur. Daarna pakt hij snel de teddybeer van rechts achter en rent weer de kamer in. Op dat moment komt Jill weer binnen met een kopje koffie. De majoor verbergt de teddybeer achter zijn rug)* Oh, ik dacht dat u weg was. *(ze draait zich om, zet het kopje op het kastje, de majoor gooit de teddybeer snel op het bed)*

MAJOOR: Ja, dat was ik ook. Ik ging naar boven... en toen kwam ik weer naar beneden.

JILL: Koffie?

MAJOOR: Nee, kleding.

JILL: Kleding?

MAJOOR: En koffie. Ik morste koffie op mijn broek. *(wrijft over zijn broek en kijkt daarna op zijn horloge)* Lieve God! Kijk eens hoe laat het al is. We moeten ons haasten.

JILL: Nou, ik zal u niet ophouden.

MAJOOR: Ik ga nergens heen. U vertrekt. Ik bedoel, u mag uw vliegtuig niet missen, omdat ze u nodig hebben in Brussel.

JILL: Niet echt. Ik ben maar een secretaresse.

MAJOOR: Maar u spreekt Frans. Je kunt die Fransen niet laten wachten.

JILL: Ik ben er zeker van, dat de EEG het wel een paar uur zonder mij kan. Mijn baas kan tot het eind van de week over mij beschikken.

MAJOOR: Op welke dag komt u terug?

JILL: Zoals gewoonlijk op vrijdagavond.

MAJOOR: Dan is het goed.

JILL: Als het aan mij lag, ging ik helemaal niet.

MAJOOR: Wat?

JILL: Ik haat Brussel. Al mijn vrienden zitten hier in Amsterdam. Ik denk er hard over om mijn baan op te zeggen.

MAJOOR (*geschokt*): Uw baan opzeggen? Dat kunt u niet doen. Het zal me ruïneren. Ik bedoel, het zal u ruïneren. Denk eens aan al die mensen die zonder werk zitten. Die komen nooit meer aan het werk. Zoals ik.

JILL: Voor u is het heel iets anders. U hoeft niet te werken.

MAJOOR: Oh, nee? Nee, ik niet natuurlijk.

JILL: Wat een heerlijk gevoel moet dat zijn. Een extra inkomen van uw pensioen van het leger.

MAJOOR: Is dat zo? Ik bedoel, ja, dat is zo.

JILL: Nou, ik denk dat ik nu toch maar beter kan gaan.

MAJOOR: Vergeet uw koffer niet.

JILL: Die ligt al in de auto.

MAJOOR: Goed. Oh, nog één ding. De huur.

JILL: Wat is daarmee?

MAJOOR: Ik hoop niet dat ik u daarmee lastigval.

JILL: Maar, dat is toch pas over twee weken?

MAJOOR: Ja, ik bedoel of ik u er over twee weken mee mag lastigvallen?

JILL: Nou, ja, natuurlijk.

MAJOOR: Goed! Ik houd u eraan. (*gaat door de ra-deur af*)

JILL (*loopt naar de ra-deur*): Dag. Tot vrijdag dan. (*ze sluit de deur achter de majoor met een sleutel af, haalt de sleutel eruit, loopt naar de voordeur, sluit deze achter zich en gaat de trap op naar de straat. Even later horen we de sleutel achter de ra-deur in de deur steken. De majoor komt binnen met de sleutel in zijn hand. Hij rent naar het kastje en trekt een lade open. Jill rent de trap af, opent de deur en komt de kamer in*) Vergat mijn beautycase. (*ze rent de garderobekast in en pakt haar beautycase. De majoor slaat de lade hard en snel dicht, waardoor zijn hand ertussen zit*)

MAJOOR: Ahhh! (*hij springt in het rond en zwaait met zijn hand*)

JILL: Pardon?

MAJOOR: Ah... O bent terug. Ik kwam net binnen, om u te vertellen dat u de deur niet had afgesloten.

JILL: Ik dacht van wel.

MAJOOR: Nee, het is een vreemd slot. Ik moet het repareren. Want u stelt toch prijs op uw privacy, nietwaar? Tot vrijdag. *(wil weggaan)*

JILL: Dat is raar. Teddy ligt niet op zijn plekje.

MAJOOR: Dat kan hij niet zelf hebben gedaan.

JILL: Ik zet hem altijd op het kussen. Dat vindt hij lekker.

MAJOOR: Ik zal het me herinneren. Ik bedoel, nu herinner ik me dat weer. *(Jill zet haar beautycase neer en zet de teddybeer rechtop in het kussen. De majoor kijkt onrustig uit het raam en is nogal gejaagd gedurende de volgende conversatie)*

JILL: Ik wil u iets vragen... over dat kastje met laden.

MAJOOR: Kastje met laden?

JILL: Ja. Kan ik die andere terugkrijgen?

MAJOOR: Welke andere?

JILL: Die veel op deze lijkt. *(wijst naar het kastje)* Die u van de week heeft weggehaald om te repareren.

MAJOOR: Oh, die! Eh.. die is uit elkaar gevallen.

JILL: Uit elkaar gevallen? Die was splinternieuw.

MAJOOR: Dat dacht ik ook... Slecht vakmanschap en vol met houtworm.

JILL: Dan kunt u het beter maar zo snel mogelijk wegdoen.

MAJOOR: Precies. *(wil weggaan)*

JILL: Maar ik wil toch een andere. Ik heb meer laden nodig.

MAJOOR: Nog meer? Natuurlijk wilt u er meer.

JILL: U heeft vast boven nog wel een kast, die ik kan gebruiken. Maakt me niet uit wat voor een, alles is goed.

MAJOOR: Alles! Dat is het juist, ik heb helemaal niets. Mijn ex-vrouw liet weinig voor me achter.

JILL: Wat erg voor u. Kon u haar niet tegenhouden?

MAJOOR: Niet echt. Het waren haar meubels.

JILL: Dat kan ze toch niet maken?

MAJOOR: Nee, maar ze deed het wel. Ik kon toch moeilijk om acht uur 's morgens ruzie gaan maken met de verhuizers, hè? Het was al vernederend genoeg voor mij.

JILL: Ze heeft u ten minste het huis gelaten.

MAJOOR *(grinnikt)*: Nee, die paste niet in de verhuishuiswagen.

JILL: Maar u kunt toch niet leven op een kale vloer?

MAJOOR: Ik heb niet veel keus.

JILL: Kunt u niet wat kopen?

MAJOOR: Ja, dat zou kunnen... als ik wist wat...

JILL: Als u wist wat?

MAJOOR: Als ik wist, wat voor meubelen ik precies zou willen hebben.

JILL: Waar houdt u van?

MAJOOR: Wat mijn vrouw heeft ingepikt. Het was antiek. Was een aardig fortuin waard.

JILL: Daarom pikte ze die natuurlijk in.

MAJOOR: Ja, dat veronderstel ik ook.

JILL: Ik nam niets mee, toen ik mijn ex verliet. ik pakte alleen mijn koffer in en liet hem achter met die Duitse trut, waarmee hij in ons bed lag.

MAJOOR: Wat moet dat rot voor u zijn geweest. Ik weet precies hoe u zich toen moet hebben gevoeld. Niet dat mijn adjudant een Duitser was, hoor.

JILL: U betrapte uw vrouw in bed met uw adjudant?

MAJOOR: Lieve hemel, nee. Zo is het niet gegaan. Ik was de laatste die het hoorde en wist.

JILL: Hoe bent u er dan achter gekomen?

MAJOOR: Ze vertelde het mij op de dag dat ik met pensioen ging. We zaten naar de "Bold and the Beautiful" te kijken op de TV. Ze flapte het er zo uit: "Jij verlaat het leger en ik verlaat jou." De volgende morgen stond de verhuishwagen al voor de deur.

JILL: Nou, die liet er ook geen gras over groeien, hè?

MAJOOR: Nee, ze hadden het zeer goed voorbereid. Dat moet ik hem nageven, hij was een verdomd goede organisator. De beste adjudant, die ik ooit heb gehad. Er was niets, wat hij niet wist te versieren.

JILL: Zelfs uw vrouw wist hij te versieren! *(de majoor kijkt op zijn horloge en dan weer uit het raam)* Verwacht u iemand?

MAJOOR: Dat doe ik zeker. *(blijft op zijn plaats staan)*

JILL: Laat mij u dan niet langer ophouden.

MAJOOR: Ik kan *u* beter niet ophouden.

JILL: Ja, ik moet nu echt gaan.

MAJOOR: Ga dan.

JILL: Ik ga, als u gaat.

MAJOOR: Ik?

JILL: Naar boven. Zodat u kunt ontmoeten, wie u denkt te ontmoeten.

MAJOOR: Natuurlijk, ik denk dat ik hem boven zal moeten ontmoeten. Een prettige vlucht. Tot vrijdag dan maar weer. Het zal toch niet voor vrijdag zijn, hè?

JILL *(verbaasd)*: Natuurlijk niet. Dat ben ik toch nooit?

MAJOOR (*gerustgesteld*): Goed.

JILL: Goed?

MAJOOR: Goed... Goedendag dan. (*hij gaat door de ra-deur af. Nog steeds verbaast sluit Jill de deur achter hem. Ze sluit de deur af met de sleutel, maar duwt er ook de grendel op. Dan gaat ze weg door de voordeur, er zeker van zijnde dat ze die ook afsluit, loopt dan de trap op naar de straat. Even later horen we haar de auto starten. De majoor probeert de ra-deur met veel kabaal van binnenuit te openen, hij krijgt de deur niet open. Majoor achter de ra-deur*) Verdomme! (*Jill rent de trap weer af, opent de voordeur, graait haar beautycase van het bed. Dan rinkelt de telefoon, zij pakt deze op*)

JILL: Hallo? Zegt u het maar... Oh, dat spijt me... Dat is vriendelijk van u. Heerlijk om de hele week vrij te hebben. Natuurlijk hoop ik dat u weer snel beter wordt, m'sieur Lau- genie. Au'voir. (*ze draait een nummer en praat in de telefoon*) Hallo, Paul....Ja, ik ben het, Jill. Geldt je uitnodiging nog steeds?...Ja, ik heb een week vrij. Mijn baas is ziek geworden...Ja, ik kan er om half tien zijn. Ik moet alleen nog wat boodschappen doen en me daarna nog omkleden... Natuurlijk weet ik de Kalverstraat te vinden. Tot straks. (*legt telefoon neer en gaat door voordeur af. We horen de auto wegrijden. Direct daarna rent de majoor de trap af met twee grote plastic zakken, een blauwe en een grijze. Hij haalt een sleutel uit zijn zak en opent de voordeur. Als hij binnen is, haalt hij uit de blauwe zak twee bokshandschoenen. Van het kastje pakt hij een bus haarlak en enige andere toiletartikelen, die hij in de grijze zak doet. Hij zet de zak op de grond en gaat de garderobekast in, haalt daar alle kleding van Jill weg, opent nu aan de binnenkant de ra-deur en verdwijnt met de kleding. Niet veel later keert hij terug met een gestreept dekbed, een kussen en een stel herenpyjama's. Hij pakt de teddybeer van het bed en smijt die in de stoel, waarna hij een vrolijk gebloemd dekbed, een bijpassend kussen en het keurig opgevouwen sexy nachthemdje van het bed haalt, welke laatste hij in de rug van de teddybeer stopt, die hij heeft opengeritst. Dan maakt hij het bed op met het gestreepte dekbed en het daar bij behorende kussen en pyjama's. Hij brengt het andere dekbed en kussen weg via de ra-deur en keert terug met drie kastladen, welke hij op elkaar heeft gestapeld. Vervolgens verwijdt hij de drie laden die in het kastje zitten en plaatst de drie laden, die hij van achter heeft meegenomen, in het kastje. Hij brengt de drie laden van Jill naar achteren en keert weer terug met de herenkleding, welke hij weer in de garderobekast hangt. Dan horen we het zware geluid*

van een motor. De majoor reageert daarop door snel de plastic zakken op te pakken en rent daarmee naar de badkamer. We horen hem daar luidruchtig van alles neerzetten. Buiten wordt de motor afgezet. De majoor, door het dulle heen, rent de badkamer uit en de keuken in. Ook hier horen we veel kabaal van het haastig verwijderen van iets. Dan rent hij weer de kamer in met beide zakken. Op dat moment komt Philip de trap af. Hij is achter in de twintig en ziet er sportief uit. Hij gaat gekleed in een leren motorpak, draagt een helm in zijn hand. Hij komt binnen door de voordeur met een sleutel te openen. Plotseling bemerkt de majoor de teddybeer, pakt deze op en legt die op het bed. Philip komt nu de kamer in met een kleine reistas)

PHILIP: Morgen, majoor. Wat doet u in mijn kamer?

MAJOOR: Ah, meneer Bos. Ik geef uw kamer juist een snelle schoonmaakbeurt.

PHILIP: Dat is heel aardig van u, maar daar hoeft u zich geen zorgen om te maken. Ik heb het vrijdag toch niet onordelijk achtergelaten?

MAJOOR: Nee, nee. Vlekkeloos, zoals gewoonlijk. Alles zag er werkelijk prima uit. Kleding in de garderobekast, overhemden in de laden, Teddy op het bed. Oh!

PHILIP: Wat moet dat ding daar? Die is niet van mij.

MAJOOR: Nee... die is van mij.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto